

FUNGUS

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NEDERLANDSCHE MYCOLOGISCHE VEREENIGING

REDACTEUR: Dr J. S. ZANEVELD

- ERICALAAN 12 -

LEIDERDORP

HET BESTUUR DER NED. MYCOLOGISCHE VEREENIGING

T. A. C. Schoevers, *Voorzitter*, Nassauweg 28, Wageningen.

Ir A. C. S. Schweers, *Onder-Voorzitter*, Van Oldenbarneveltstraat 40, Nijmegen.

Mej. J. P. S. Smit, *Secretaresse*, De Lairessestraat 40H, Amsterdam-Z.

G. L. van Eyndhoven, *Penningmeester*, Eindhovenstraat 36, Haarlem. Postrekening 90902 op naam van: Penningmeester N.M.V.

Dr H. A. A. van der Lek, *Bibliothecaris*, Zoomweg 10, Wageningen.

De *contributie* der Vereeniging bedraagt f 5.—, voor student-en huisgenootleden f 2.50.

G. D. SWANENBURG DE VEYE AFGETREDEN ALS REDACTEUR VAN FUNGUS

Zoals uit de korte mededeling in het vorige *Fungus*-nummer bleek, heeft dokter SWANENBURG DE VEYE gemeend, dat nu het ogenblik gekomen is, waarop hij de redactie van *Fungus* uit handen moest geven. Ieder, die DE VEYE kent, weet, wat dit voor hem moet betekenen.

Benoemd tot mede-redacteur op de algemene ledenvergadering van 9 Juli 1932 in de plaats van generaal FABIUS, de promotor van *Fungus*, zwaaide DE VEYE vanaf 8 Juli 1933 alleen de scepter. En dit deed hij op een wijze, die het uiterst moeilijk zal maken zijn werk voort te zetten. Telkens weer kwam tot uiting hoezeer dit tijdschrift op prijs gesteld werd en welk een belangrijke plaats het in ons verenigingsleven innam.

Deze appreciatie dankte *Fungus* aan de uitstekende wijze, waarop de inhoud verzorgd was. De gedegen mycologische kennis van den afgetreden redacteur maakte, dat de onderwerpen die hij in het tijdschrift liet bespreken en die hij zelf daarin publiceerde, van zeer verschillenden aard waren. Uit het feit dat telkens nieuwe rubrieken in het leven werden geroepen om de belangstelling van de lezers gaande te houden, bleek, dat hij zijn eigen groot enthousiasme voor de mycologie gaarne aan anderen wilde mededelen. DE VEYE's grote liefde voor de fungi werkte, mede door zijn journalistieke capaciteiten, aanstekelijk op beginnening en meergevorderde, die er daardoor toe kwamen aantekeningen in te zenden, waardoor menige schijnbaar onbelangrijke waarneming later tot een bruikbaar gegeven kon worden verwerkt.

Zo wist SWANENBURG DE VEYE, ondanks zijn drukke praktijk, *Fungus* tot bloei te brengen en tot een graag gezien tijdschrift te maken. Node zien wij hem dan ook het redacteurschap neerleggen, maar wij moeten zijn wens eerbiedigen. Als leden van de Nederlandse Mycologische Vereniging willen wij hem dan ook op deze plaats hartelijk danken voor het vele door hem in zijn redacteursfunctie voor *Fungus* en de mycologie in het algemeen verricht. Wij zullen hem ongetwijfeld deze dank het beste kunnen tonen door ertoe mede te werken, het tijdschrift op peil te houden, zodat DE VEYE zijn geesteskind met even veel interesse zal blijven beschouwen. Eerst dan zal het verlangen „otium cum dignitate” ook inderdaad een waardige rust zijn.

Moge hij nog lang voor onze vereniging werkzaam blijven en mogen wij nog menigmaal van zijn pennevruchten genieten!
ZANEVELD

Het Bestuur der Nederlandsche Mycologische Vereeniging, zich gaarne en volmondig bij het bovenstaande aansluitende, voelt zich gedrongen uit naam der Vereeniging den Heer SWANENBURG DE VEYE hierbij officieel dank en hulde te brengen voor hetgeen hij gedurende bijna twaalf jaar als redacteur van *Fungus* voor haar heeft gedaan. Hoe zeer dit algemeen werd gewaardeerd, is wel heel duidelijk gebleken in eenige der laatste jaarlijksche vergaderingen, waarin de heer DE VEYE, na zijn voornemen tot aftreden te kennen te hebben gegeven, telkens weer moest zwichten voor den algemeenen aandrang van bestuur en leden en moest beloven nog maar weer een jaartje te zullen aanblijven.

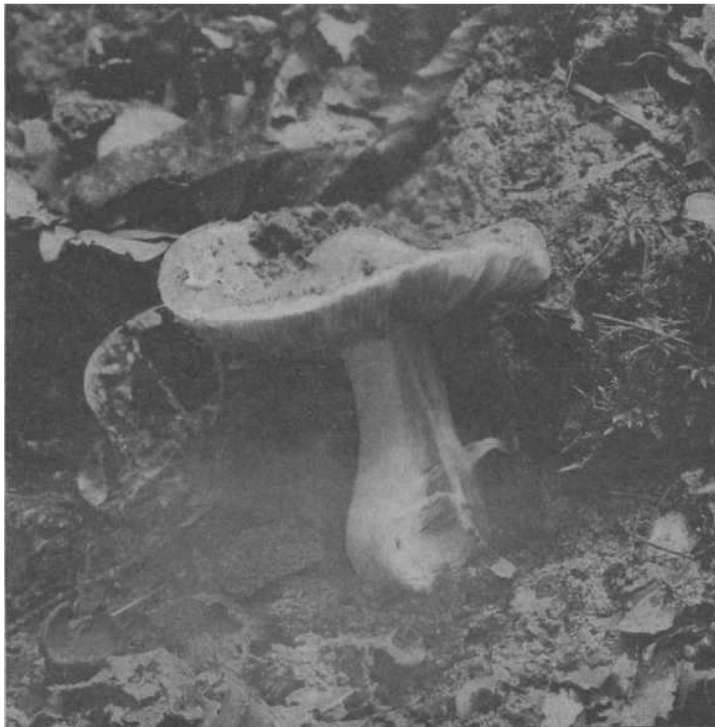
Maar al missen wij hem nu als redacteur, wij hebben hem nog als lid ! Het Bestuur is ervan overtuigd namens alle leden te spreken, wanneer het de hoop uitspreekt, dat de heer DE VEYE

nog lange jaren een even trouw deelnemer aan excursies en vergaderingen zal blijven als hij altijd, reeds vele jaren vóór zijn redacteurschap, geweest is, om zijn medeleden te doen profiteren van zijn uitgebreide mycologische kennis en rijke ervaring niet alleen, maar vooral ook om zijn aangenamen omgang in den vriendenkring, die zich in de Mycologische Vereeniging om de paddenstoelen heeft gevormd.

Namens het Bestuur der
de Voorzitter,
T. A. C. SCHOEVERS

INOCYBE FULVIDA BRES.

De vindplaats van deze voor de Nederlandsche flora tot dusver nog niet geregistreeerde zwam is het sparrenbosch van het landgoed Oosterhout aan den Waal nabij Nijmegen. Gedurende de laatste jaren heb ik in de maanden Juli tot November exemplaren hiervan verzameld en getracht om de soortnaam in de literatuur te ontdekken. Het was steeds tevergeefs werk om met eenige zekerheid tot een oplossing te komen, maar de zwam bleef mijn aandacht boeien, te meer omdat er vaak zulke prachtexemplaren te voorschijn kwamen. Ik had reeds een paar jaar geleden bovengenoemden naam met een vraagteeken voorzien bij mijn aantekeningen geplaatst. Doch de auteursbeschrijving van Bresadola, die wel gelijke vormen doch kleinere exemplaren afbeeldt en die ook vermeldt „inodora”, hielden mij er van terug om *I. fulvida* te aanvaarden. In den zomer van 1942 verscheen deze soort weer zéér talrijk en na nieuwe raadpleging van de beschikbare literatuurbronnen kwam ik tot de ontdekking, dat in de „Revue de Mycologie” van Febr. 1938 een nieuwe en meer volledige beschrijving voorkwam van de hand van den eminenten Franschen mycoloog George Metrod. Deze heeft de zwam gevonden te Champagnole (Jura) eveneens onder *Picea*'s. Metrod rapporteert wél een duidelijken geur. De tegenstrijdigheid in de reukbeschrijving is een gevolg van het feit, dat de geur alleen goed waar te nemen is bij de jonge, pas uit den grond komende exemplaren. Na twee dagen is de zwam reukloos geworden, doch bij de ontluiking is de karakteristieke lucht van vele *Inocybe*'s 'nl. van rauwe snijboonen zéér duidelijk waarneembaar. Deze *Inocybe* heeft weinig kenmerkends, noch in zijn uiterlijk, noch microscopisch. Alleen de opkomst uit het dichte naaldendek is eigenaardig. Wanneer nl. de zwam zichtbaar wordt en de kop de bovenzijde van dit dek door-

Inocybe fulvida
BRES.

breekt zit zij reeds geheel uitgegroeid en volwassen in de humuslaag soms met een steellengte tot 20 cm. De knollige steelvoet zit dus diep in den ondergrond. De bodemgesteldheid van het sparrbosch te Oosterhout is klei met zand. Bij de strekking stuit de kop dus op een dichte, stugge laag van naalden met klei aan elkaar gebakken, waardoor de steel vaak geknikt is, hoewel de steel met een dikte tot 25 mm zéér sterk op knik berekend is. Het door de strekking op den hoed medegenomen pakje humus blijft lang aanwezig, want de rand krult spoedig naar boven en aldus is afspoeling van die hoedbedekking vrijwel uitgesloten.

De bij deze beschrijving gevoegde afbeelding (op schaal 1 : 2) geeft een goed beeld van den habitus, alleen heb ik den kap van grond enz. verwijderd om den bultigen vorm enz. beter te laten uitkomen. Het afgebeelde exemplaar was tot 14 cm hoog bij een steeldikte van 24 mm. *In. fulvida* is dus een trotsche verschijning, die in dit opzicht kan concurreeren met groote exemplaren van *I. incarnata*, die indertijd door den grooten speurder wijlen Bouman uit Houdringe (De Bilt) op onze tentoonstellingen werden aangebracht. Voor herkenning moge hier een zéér korte beschrijving volgen.

Hoed: vleezig, bultig, tamelijk glad, eerst geelwit, spoedig okerkleurig tot oranje, ten slotte lichtbruin. Rand scherp, gespleten, vezelig.

Steel: vol, met bijna geranden knolligen voet, fors, lengte tot 12 cm, dikte tot 25 mm. Geelachtig wit, zonder sporen van rood.

Lamellen: ongelijk, niet dicht op elkaar, tamelijk dik, opstijgend aangehecht, soms bijna vrij, eerst geelwit met groenige bijtint, later kleikleurig tot lichtbruin, ten slotte vuil roestkleurig, met lichtgekleurde fijnvezelige snede.

Vleesch: in het centrum dik, aan den rand dun, van den hoed wit, van den steel iets groenachtig.

Reuk: eerst naar rauwe snijboonen, later 0.

Sporen: okerkleurig in massa, breed elliptisch doch variabel van vorm, 9-12 x 6-7 μ .

Cystiden: zéér talrijk, op het vlak der lamellen, op de snede en bovenaan den steel, spoelvormig, fleeschvormig tot buikig. Zéér variabel van vorm. De steelcystiden zijn meer cilindervormig.

Ik hoop, dat de speurders en vindsters deze zwam hiermede voorloopig kunnen thuisbrengen. Anders de uitvoerige beschrijving van Metrod er bij halen, want die van den auteur is onvoldoende en hij geeft de lengtemaat der sporen wat groot (12-14 x 6-7 μ). Ook houdt de ondergeteekende zich aanbevolen voor zendingen. Vooral uitkijken in kleiige of leemige sparrboschen.

Nijmegen,

A. C. S. SCHWEERS

EIGENAARDIGE VERGROEIING VAN *RUSSULA NIGRICANS* BULL.

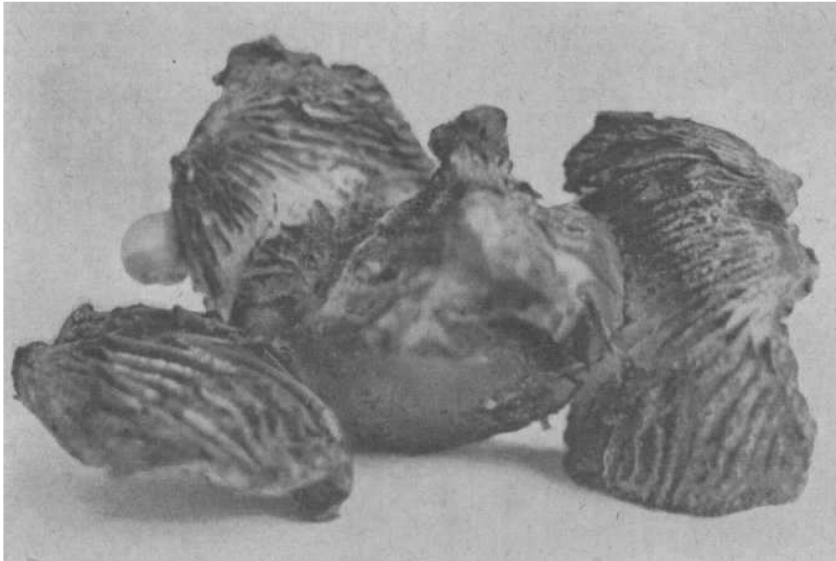
Op 24 Juli 1943 vond ik een vergroeid exemplaar van *Russula nigricans* BULL, in een beukenlaan bij Hilversum op een plaats waar de grond vrij hard was. Eerst kon ik er geen wijs uit worden en hield het ding in alle mogelijke standen om er een boven- en een onderkant in te herkennen. De foto geeft het eigenaardige ding weer zoals ik het vond en wel schuin van boven gezien. De onderzijde (steel) was nog stevig in de grond bevestigd.

Waarschijnlijk was het exemplaar, toen het nog jong was en onder de grond zat, door de harde bodem in verdrukking gekomen en op een bepaalde wijze (b.v. door lopen) gebroken, zo, dat de hoed in drie ongeveer gelijkvormige stukken werd omgeslagen, terwijl de plaatjes stevig aan de steel bleven gegroeid of eerst toen aan de steel vergroeiden.

De vergroeiing had plaats met de plaatjeszijde der hoedrandgedeelten tegen de onderkant van de steel, wat bij het volgroeide exemplaar nog duidelijk aan de plaatjes te zien was. Het meest typische is echter wel, dat de plaatjes voor een gedeelte, zowel op de steel boven de vergroeiingszone, als op de hoeddelen voorkomen en deze sluiten goed aan elkaar op de plaats waar ze samen komen. De plaatjes zijn dus niet af-, maar *oplopend*! Op de foto zien we duidelijk, dat de plaatjes dus naar boven waren gekeerd en dat deze de hoed aan de top der steel (die er niet meer was) schenen te willen opzoeken. De plaatjes op de hoeddelen bogen langs hun snede iets om, om toch nog te trachten een gedeelte van hun sporen te laten vallen. Verder ziet men op de foto (links), dat aan de onderzijde, dus eigenlijk de bovenzijde, *Nyctalis* aanwezig was.

Later in September vond ik een *Russula cyanoxantha* FR. met aan de steel slechts een gedeeltelijk vastgegroeide omgekruilde hoedrand en waarvan de lamellen aan die zijde eveneens de steel opliepen. De hoed stond overigens normaal boven op de steel. Dit exemplaar had zeker aan één zijde in de knel gezeten en is dan eigenlijk te beschouwen als een overgang naar bovengenoemde vergroeiing. Het bevestigde dus tevens de wijze van ontstaan der vergroeiing bij *R. nigricans* zoals ik me die voorstelde.

In de onlangs verschenen „Mededeelingen XXVIII” der vereniging, waarin de heer Huysman o.m. het nieuwe geslacht *Coolia* opstelt, zien we bij de jonge vruchtlichamen van *Coolia odorata* (COOL) HUYSMAN, dat de lamellen met de steel vergroeid zijn en dat dit normaal is voor

Vergroeid exemplaar van *Russula nigricans* BULL.

deze soort. Aan het einde van zijn betoog schrijft de heer Huysman dan: „En étudiant le genre *Coolia* on pense involontairement aux rapports phylogénétiques possibles entre les Agaricinae et les Gastromycetes, notamment les Hymenogastraceae. Il serait prémature de lancer ici des hypothèses à ce sujet.”

Voor de studie hiervan openen de afwijkingen van *Russula nigricans* en *R. cyanoxantha* misschien eveneens nieuwe gezichtspunten. Denkt niet, dat ik wil beweren, dat de Gastromycetes van *Russula* zouden afstammen of omgekeerd. Maar wat de lamellen betreft zien we hier eigenlijk een vergroeiing in een nog verder stadium dan bij *Coolia* het geval is.

De lamellen zijn immers niet alleen met de steel vergroeid maar lopen bovendien hierop naar boven toe. Bij deze vergelijking dienen we dan de wijze van ontwikkeling van het Sclerotium van *Coolia* uit te schakelen.

Onze vergroeiing is zeker door een toeval ontstaan. Het „ook willen” groeien van de plaatjes op de steel naar boven (enigszins de neiging tot het vormen van een peridium) doet me toch even denken aan een atavisme in de richting van — of liever gezegd een analogisch streven met — de van *Russula* zeer ver verwijderde Gastromycetes.

's-Gravenhage

T. O. VAN KREGTEN

EEN TROPISCHE LEPIOTA?

Dat men in „Artis” in Amsterdam zeldzame dieren aantreft, zal niemand verwonderen, doch dat men er ook wel eens — en dan speciaal in de plantenkassen — zeldzame paddenstoelen vindt, is de moeite van het vermelden waard.

Zoo vond ik in de laatste helft van Mei 1943, langs den rand van een groote kuip met een prachtige oude palm erin, eenige mooie exemplaren van een *Lepiota*-soort, welke mij direct deed denken aan de *cepaestipes*-groep. Na deze zwam ter determinatie aan Dr Huysman gezonden te hebben, schreef onze bekende zwammenkundige mij, dat het inderdaad een soort was die tot deze groep behoorde, doch dan waarschijnlijk tot de tropische soorten ervan. Een juiste naam was zoo maar niet op te geven.

Hieronder laat ik de bijzonderheden van deze soort volgen.

Hoedjes circa 4 cm in doorsnee, betrekkelijk vleezig, het centrum aanvankelijk geheel lilabruin, doch bij volkomen uitgroei blijft slechts een klein veldje in dit centrum over en lost de rest op in beige-bruine vlokjes. Deze vlokjes gaan soms over tot rafels en dan komt de witte huidoppervlakte te voorschijn. De rand is niet van vlokjes voorzien, doch kaal en gestreept, circa ½ tot 1 cm, terwijl de hoedrand licht ingesneden is. Alvorens de hoedjes uitgroeien tot den parasolvorm zijn het trommelstokken, welke tegen de steeltjes aangedrukt

zijn. Deze trommelstokken vertoonen een centraal lilabruin vlak aan de bovenzijde, dat afgevlakt is en welke afvlakking ook bij de uitgegroeide exemplaren nog steeds zichtbaar is. Meestal is dit lilabruine veldje meelachtig overtrokken. Onder deze afvlakking vertoonen de trommelstokken een lichte insnoering, waaronder dan weer een bolvorming optreedt. Van een „umbo“ is evenwel geen sprake. De volwassen exemplaren hebben behalve de bovenvermelde afvlakking, een vorm van een doorsgesneden globe. Dit in tegenstelling tot de andere soorten uit de *cepaestipes*-groep (L. *cepaestipes*, *lutea* en *Berbissonii*), welke met een umbo aanvangen en dan klokvormig uitloopen.

De steeltjes zijn crème, 8—10 cm lang, ½ cm dik, loopen aan de basis wat dikker toe en zijn aldaar voorzien van witte myceliumdraadjes. Ze zijn meelachtig overtrokken, dof en hol. De binnenzijde is witvezelig.

Aan de bovenzijde der steel bevindt zich een mooi ringetje, dat wit van kleur is voor wat het gedeelte betreft dat tegen den steel is bevestigd, terwijl een deel ervan dat eenigszins afstaand naar boven is gericht en dat een vlokkelig gerafeld uiterlijk heeft, sepia van kleur is. Er zijn ook exemplaren bij, waar de ringetjes vezelig zijn en spoedig verdwijnen.

De plaatjes zijn crème, dun, dicht oopen met kleine tusschenlamellen, nauw lancetvormig, geheel vrij van den steel (men kan van een „collar“ spreken).

Typisch is, dat alle deelen dezer zwammen bij druk licht chroomgeel worden, terwijl de basis van de steeltjes zelfs tot incarnaat of vleeschkleur overgaat. De binnenzijde van den steel blijft evenwel bij druk wit. Het papier, waarin zij bij het verzamelen werden ingewikkeld, was geheel voorzien van deze vlekken.

De reuk is aangenaam en de smaak iets of wat bitter.

Verschillende exemplaren zijn aan den Conservator van het Rijksherbarium in Leiden toegezonden.

Voor een juiste tenaamstelling houd ik mij ten zeerste aanbevolen.
Amsterdam

H. J. VAN DER LAAN

NOG EEN VINDPLAATS VAN DE ZADELHELVELLA

Bij onze wekelijksche strooptochten in het onvolprezen complex landgoederen, dat kortweg bekend staat als Raaphorst, vonden wij in October 1943 een *Asco*, die wij niet thuis konden brengen. De heer Schweers hielp ons op weg: het was *Helvella ephippium* LÉV. en hij schreef ons „ik geloof vast, dat het deze soort is. Het is denkkelijk een voor de Nederlandsche flora nieuwe soort“. Een afbeelding of beschrijving hoeven wij hier niet meer te geven, die vinden we op pag. 74 van de vorige Fungus-afl levering, waar de heeren Kleyn en Agsteribbe van hun vondst melding maken.

Het terrein, waar wij onze zadelhelvella vonden ziet er als volgt uit: een breede beukenlaan omgeven door dicht bosch en wel aan de noordzijde dicht sparrenbosch met jonge eiken, aan den zuidkant gemengd bosch van eiken, sparren, dennen, berken en wat beukenopslag. Het op den grond liggende bladerdek is dus zeer gevarieerd. Aan weerszijden van den weg, waar slechts weinig menschen loopen om naar paddestoelen te zoeken — zij reppen zich altijd maar verder naar nog mooiere paddestoelenplekjes — is de bodem begroeid met verschillende mossen, waarvan wij, om een indruk te geven, noemen *Brachythecium velutinum*, *Catharinaea undulata*, *Eurhynchium Stokesii*, *Mnium affine* s.l., *M. hornum* en *M. undulatum* (det. J. J. Barkman). De bovenste laag van den grond is zandig-humeus. Daar groeiden de grijze zadeltjes en zij hadden *Inocybe lanuginosa* en *Leotia lubrica* tot burenen, terwijl verder weg een vlammeende *Otidea onotica* stond.

Wie deze *Helvella* nog meer vindt, hij melde de vindplaats aan het Rijksherbarium te Leiden !

Leiden

R. A. MAAS GEESTERANUS en A. C. PERDECK

TWEE MELKZWAMMEN

Op 10 October van dit jaar werd een kleine *Lactarius* gevonden, die later bleek te zijn *Lactarius aspidicus* FR. De vindplaats was „Over-Holland“, een oud loofbos op de klei aan de Vecht bij Nieuwersluis.

Het melkzwammetje groeide onder jonge wilgen. Het is een zeldzame soort, die in het Oosten des lands en vermoedelijk ook het Zuiden wel meer zal voorkomen. De Heer Huysman was zo vriendelijk mij naar aanleiding van mijn vondst mede te delen, dat hij deze soort in 1928 voor het eerst in Denekamp had gevonden. Ik zal hier een korte beschrijving laten volgen zoals die staat in het werk van Konrad & Maublanc.

Hoed: diam. 10 cm (mijn exemplaar had een diam. van 3 cm). Convex, vervolgens vlak, vaak met een papilletje, strogeel, ± bruin gezoneerd, kleverig. Bij aanraken violet verkleurend. De rand der hoed is eerst viltig, later glad.

Lamellen: dicht opeen, nabij de steel vaak gevorkt, violet verkleurend bij kneuzing.
Steel: eerst massief, later hol, vrij dik, naar onder toe vaak dunner, kleur als hoed, aan de top lichter, vaak met okergele kuiltjes. Lengte 6-7 cm (exemplaar van Over-Holland 2 cm). Violette verkleuring bij aanraken.

Vlees: stevig, wit, ook violet verkleurend.

Melk: wit, op het vlees violet wordend (op glas gaat dit veel langzamer), eerst zoet later scherp.

Sporen: wit, met onregelmatig netwerk, 8-11 x 7-9 μ . Centrale oliedruppel.

Cystiden: in gering aantal op de snede, spoelvormig, aan de top lang uitgetrokken.

De andere *Lactarius* waarvoor ik uw aandacht vraag, is *Lactarius hepaticus* PLOWR., die in dennebossen vaak zeer algemeen is. De naam hepaticus is afgeleid van het Griekse woord „hepar“, dat lever betekent. De kleur is nl. in 't begin leverbruin, later meer roodbruin zoals rufus. De hoed is altijd vochtig en glad. De melk is wit, rijkelijk alleen bij jonge exemplaren, zéér scherp en langzaam lichtgeel wordend. De steel is donker roestrood, bovenaan iets lichter. Plaatjes crème met oranje-rose tint, niet erg dicht opeen. Deze soort werd allereerst gevonden op een districtsexkursie van district III te Bussum 3 October en daarna in grote hoeveelheid te Maarn op 24 October. Ook in Baarn vind ik hem overal.

Baarn

G. A. DE VRIES

WAARNEMINGEN

56. *Sphaerobolus stellatus* TODE op een konijnenkeutel. Op 9 Oct. 1943 vond ik op Duinrell, in de schaduw van een duindoornstruik en half onder het grijze duinmos verborgen, een konijnenkeutel, waarvan het bovenste bolle vlak geheel bedekt was met ongeveer 15 kleine bolvormige lichaampjes. Thuis kwam de openbaring. Er lieten zich spoedig een aantal grappige sterretjes zien, die ieder een sporenkogel uitstieten. Het was *Sphaerobolus stellatus* TODE. Zover ik weet is dit zwammetje nimmer van mest gesignaleerd. In verband hiermee is het typisch, dat de zeer na verwante soort *Thelebolus stercoreus* TODE op koeienmest en ook uitsluitend op mest voorkomt.

's-Gravenhage

TOM VAN KREGTEN

57. *Boletus auriporus* PECK 1872. In het afgeloopen paddenstoelenseizoen is *Boletus auriporus* weer gevonden en wel te Aerdenhout in het „Naaldenveld“, op 17 October 1943, door Mevrouw Chr. E. Reigersman-Vollgraff, tijdens een excursie der Nederlandsche Natuurhistorische Vereniging, afd. Haarlem, onder leiding van ondergeteekende. Dit was, voor zoover mij bekend, de vijfde vondst in Nederland en de tweede in het „Naaldenveld“.

Deze boleet is vooral kenbaar aan de fraai goudgele poriën, gecombineerd met kleine afmetingen, een hoed van zacht vleesch-roodbruine tint, welke droog glanzend en vochtig kleverig is en een steel, welke in het midden het dikst is.

Het schijnt, dat deze zwam bij voorkeur in de eerste drie weken van October groeit.

Voor nadere gegevens moge ik verwijzen naar Fungus VII, no 2, 1-XII-1935, p. 27-30 en XI, no 2, 15-XII-1939, p. 22-23.

Haarlem

G. L. VAN EYNDHOVEN

VRAAG EN AANBOD

1. Ir W. Wilten, Van der Leelaan 10, Doorn, zoekt te koop: Lindau, Kryptogamenflora für Anfänger, Bd. 2, dl. 1.
2. Wie nog dubbele nummers bezit van de eerste acht jaargangen van Fungus en deze wil missen, kan er mij een groot plezier mee doen. Gaarne vergoeding voor onkosten. Zaneveld.
3. Bij het Antiquariaat Junk (Dr R. Schierenberg, Walderstraat 10, Lochem) verscheen Lijst no 13, waarin verschillende mycologische werken te koop aangeboden worden, o.a.: Claussen, Dietel & Fischer, Basidiomyceten (Uit: Die natürl. Pflanzenfam., 2 Aufl. 1928-'33, f 36.—. Lindau, Die höheren Pilze (Basidiomycetes). Kryptogamenflora für Anfänger, Bd. 1. 1911, f 4.—. Michael & Schulz, Führer für Pilzfreunde, 3 Bdn. 1927, f 6.50. Oudemans, Catalogue raisonné des Champignons des Pays Bas (Verh. Kon. Acad. Wet., Amsterdam). 1905, f 15.—. Ricken, Die Blätterpilze. 2 Bde, met 112 gekleurde platen. 1915, f 28.—.

MEDEDELING VAN DEN PENNINGMEESTER

Op 1 April a.s. worden de kwitanties afgegeven voor de contributie over het verenigingsjaar 1944, dat nu gelijk loopt met het kalenderjaar, dus van 1 Januari-31 December. Hun, die wenschen te gireeren, wordt verzocht dit vóór 1 April a.s. te doen. Zij besparen zich daarmee 20 cent incassokosten. *Girostorting* op rekening 90902 ten name van den Penningmeester der Nederlandsche Mycologische Vereeniging, *Haarlem*; *postwissels* op naam van G. L. van Eynhoven, Eindhovenstraat 36, *Haarlem*. *Contributie* f 5, + 5 cent voor toezending der lidmaatschapskaart (huisgenoot-, student- en juniorleden f 2,50 + 5 cent).

NIEUWE LEDEN

D.Barnes, Raphaëlstraat 11, Amsterdam-Z.
Mej. G. Belgers, Everh. v. Reijdsstraat 26, Tilburg.
Ir W. H. Boom, „Klueven“, Beckum, Post Boekelo.
Mevr. A. Cremers, Vijverhof, 's-Gravenland.
J. Deenen, Geldropsche weg 154, Eindhoven.
A. J. Donders, Paus Adriaanstraat 21, Tilburg.
Mevr. J. H. M. v. d. Ent Braat-Verduyn, Ligusterlaan 26, Zwanenburg, Halfweg.
Mevr. J. A. G. van Eijl-de Beem, Gasthuisstraat 6, Heerlen.
Dr Ir P. C. Henriquez, Kapjeswelle 6, Deventer.
Mej. I. de Keijser, Utrechtsche weg 84, Arnhem.
Mevr. J. Maas-Hohn, Boekenrodestraat 16, Haarlem.
Mej. F. I. J. Maass, Reguliersbreestraat 40, Amsterdam-C.
Mej. P. A. Mansvelt, Regentesselaan 12a, Den Haag.
G. M. v. d. Mark, Tasmanstraat 7H, Amsterdam-C.
D. van Mens, Utrechtsche weg 84, Arnhem.
Mej. A. W. E. Moll, Bergweg 18, Doetinchem.
Mej. M. Naber, Hooghuisstraat 19, Eindhoven.
G. Pilger, Heelsumsche weg 22, Bennekom.
Mej. L. C. v. d. Plaats, 1e Helmerstraat 104, Amsterdam-W.
Mevr. Scheltema-Oortman Gerlings, Utrechtsche weg 79, Hilversum.
R. Seijdenzaal, Harremaatstraatweg 22, Voorthuizen.
Th. L. Slinkers, Rubenslaan 1, Naarden.
Mej. M. Smit, Krugerstraat 11, Den Helder.
P. Stroet, Fortweg 23, Hoofddorp.
D.J. Tijssens, Hoflaan 20, Rotterdam.
Mevr. T. Vermeulen-IJfs, Corn. Houtmanstraat 16, Utrecht.
C.J. J. G. Vosmaer, Wijttenbachstraat 43, Oegstgeest.

ADRESWIJZIGINGEN

Achterberg, naar Middenweg 5, Hoenderloo.
D.Bierens de Haan, naar P. C. Hooftstraat 157, Amsterdam-Z.
Mej. Bruggeling, naar Hendrik de Keijserplein 39, Amsterdam-Z.
Mevr. E. Cieremans-Bentham, naar Oude Delft 4, Delft.
P. Cool, naar Roelofsweg, Tongeren, Epe, Gelderland.
Mevr. Coops-Roelofs, naar Biesdelsche weg 25, Velp.
Mej. Duijvestein, naar Linnaeuslaan 27, Haarlem.
Mevr. v. Dusseldorp-Ruis, naar Klein Walie, Warnsveld.
Mej. N. Hillen, naar Willemstraat 12, 's-Hertogenbosch.
W. H. v. 't Hoogerhuis en echtgen., naar Sterrenboschlaan 24, Driebergen.
Prof. Dr W. J. Jongmans, naar Sittarderweg 61, Heerlen.
Mevr. v. d. Liefde-v. Lint, naar Huize Gelria, Heelsum.
A. v. Luijk, naar Justus v. Effenstraat 50bis, Utrecht.
Mevr. v. Mesdag-Spier, naar Emmalaan 29, Utrecht.
D.T. Nanninga, naar Doorwerthschestraat 4, Heelsum.
G. v. Rossem, naar Rijksstraatweg 71, Wageningen.
Mej. Rijsburger, naar Agamemnonstraat 38H, Amsterdam-Z.
J. L. v. d. Wal, naar Centraal distributiekantoor, Hattem.
Wellinga, naar Van Halewijnlaan 290, Voorburg.
W. Wilten, naar v. d. Leelaan 10, Doorn.

UIT HET NIEUWE REDACTIEBUREAU

Voor de toezending van de bijdragen in dit nummer zeg ik, mede namens mijn voorganger, alle inzenders hartelijk dank. Mede namens de heer Swanenburg de Veije, omdat door zijn goede zorgen nog wat copy in portefeuille was, zodat dit eerste nummer niet veel zorgen behoefde te geven. Ondertussen ontving ik reeds enkele nieuwe artikelen, die tot het nummer van 15 April moeten wachten.

Elders in dit nummer hebben de lezers kunnen zien, dat het mijn bedoeling niet is, grondige wijzigingen in de opzet van *Fungus* aan te brengen; dit is bovendien door de papierschaarste onmogelijk. Wel zal getracht worden buiten de bestaande kleine artikelen en de rubriek „Waarnemingen” regelmatig een enigszins lang „hoofdartikel” te plaatsen. Daarbij zullen ook onderwerpen ter sprake komen, waarin gewezen wordt op het belang van de mycologie voor de praktijk.

Voor de beginners zullen door de „cracks” enkele geslachten of groepen van geslachten uitvoerig behandeld worden. Geprobeerd zal worden of het mogelijk is van deze artikelen overdrukjes beschikbaar te stellen, zodat men zodoende een bij elkaar te houden overzicht krijgt van de indeling van de voornaamste geslachten en de moeilijkheden, die zich bij het bestuderen daarvan voordoen.

Voorts zal getracht worden min of meer regelmatig excerpten uit de buitenlandse literatuur op te nemen.

Voor dit alles is echter de intensieve medewerking van vele leden nodig. Ik heb mijn taak aanvaard in de veronderstelling dat mij die in ruime mate geschonken zal worden. Wanneer men een lijstje maakt van de leden die in staat geacht kunnen worden een hoofdartikel te schrijven, valt de lengte daarvan niet tegen: ze behoeven slechts éénmaal in de drie of vier jaren aan hun jasje getrokken te worden! Ik durf dit dan ook met een gerust hart te doen.

Tenslotte nog enkele opmerkingen. De onderwerpen, die voor bespreking in ons tijdschrift in aanmerking komen, behoeven m.i. niet alle op het gebied der systematiek te liggen. Er is nog zoveel ander braak liggend mycologisch terrein, waarop voor onze leden nuttig werk te verrichten valt. Daar is om te beginnen het nauwkeurig inventariseren gedurende het gehele jaar van oude buitens, wellicht de beste methode om de gewone paddestoelenflora te leren kennen, maar ook om zeldzaamheden te vinden. Denk b.v. aan *Polyporus Tuberaster*. Vanwege het Rijksherbarium te Leiden is hiermede een begin gemaakt voor sommige buitens in de omgeving van de sleutelstad gelegen. Dit kan overal elders in ons land ook gebeuren. Maar vooral aan de hand van een terreinkaart de vondsten nauwkeurig registreren!

Wordt er bij dit werk ook eens op andere planten gelet, dan komt men vanzelf tot de beoefening van de plantensociologie, de wetenschap, die zich bezig houdt met het bestuderen van de plantengezelschappen. Ja, ieder weet langzamerhand wel, dat de berkenboleet onder berken gezocht moet worden, maar er zijn nog zoveel minder opvallende combinaties te ontdekken. En deze ontdekkingen brengt den nauwgezette waarnemer weer tot vragen over de aard van de betrekkingen tussen die organismen en tussen paddestoelen en de omgeving, vragen die liggen op het gebied der oekologie. Verschillende losse waarnemingen werden omtrent een en ander reeds in *Fungus* gepubliceerd. Wellicht dat de rangschikking daarvan reeds aardige resultaten oplevert. Wie doet dit eens?

Dit waren slechts enkele grepen; er is echter nog veel meer. Op enkele van deze onderwerpen zal in de verschillende artikelen eens de aandacht gevestigd worden. Overigens worden nieuwe ideeën steeds met belangstelling op het redactie bureau ingewacht. Degenen, die ze reeds inzonden, zeg ik daarvoor hartelijk dank.

Copy voor het volgende nummer ontving ik gaarne vóór 20 Maart a.s. Let op het nieuwe adres.

ZANEVELD

INHOUD

blz.

Het Bestuur der Ned. Mycol. Vereeniging	1
G. D. Swanenburg de Veye afgetreden als redacteur van <i>Fungus</i>	1
<i>Inocybe fulvida</i> BRES., door A. C. S. Schweers	2
Eigenaardige vergroeiing van <i>Russula nigricans</i> BULL., door T. O. van Kregten	3
Een tropische <i>Lepiota</i> ?, door H. J. van der Laan	4
Nog een vindplaats van de zadelhelvella, door R. A. Maas Geesteranus en A. C. Perdeck	5
Twee Melkzwammen (<i>L. aspideus</i> en <i>L. hepaticus</i>), door G. A. de Vries	5
Waarnemingen (<i>Sphaerobolus stellatus</i> ; <i>Boletus auriporus</i>)	6
Vraag en aanbod	6
Mededeeling van den Penningmeester	7
Nieuwe leden, Adreswijzigingen	7
Uit het nieuwe redactie bureau	8